

[Merethe Due Jensen]

som udgangspunkt er erhvervslivet, der har pligten til at sørge for, at dets produkter er sikre. Dermed er der lagt op til en lov, der er så lidt bureaukratisk som muligt.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Industriministeren (Trøjborg):

Indledningsvis vil jeg gerne takke for de overvejende positive kommentarer, der har været. Den eneste, som jeg hørte tog direkte afstand – i alt fald indledningsvis – var hr. Svend Heiselberg. Jeg bemærkede også, at hr. Svend Heiselberg undervejs modererede sin afstandtagen til lovforslaget, således at det blev til, at man meget gerne ville deltage i udvalgsarbejdet og måske overveje sit oprindelige standpunkt under udvalgsarbejdet. Det tror jeg der kan være ganske meget fornuft i.

Men inden jeg kommenterer de bemærkninger, som hr. Flemming Hansen, fru Kirsten Madsen og hr. Svend Heiselberg kom med vedrørende, hvor vi bevæger os ud over direktivets minimumsbestemmelser, vil jeg gerne knytte en enkelt kommentar til det, fru Lone Dybkjær sagde. Det, der er interessant, er jo, at vi har en forholdsvis beskeden eller afslappet debat, og det skyldes vel dansk pragmatisme. Vi har haft en debat om dette direktivforslag, da det blev gennemført i Rådet, og den har måske ikke været så stærkt fremme i offentligheden – i modsætning til, hvad der er tilfældet i de fleste af de øvrige lande i Den Europæiske Union, hvor man ofte har en meget intens og ophedet debat i parlamenterne, når man skal implementere direktiverne og gennemføre den nationale lovgivning.

Her er der typisk forskel på det tyske parlament og det danske parlament. Det skyldes vel dansk pragmatisme, at man vil have indflydelse på forslaget, når det behandles og vedtages i EF, og så har man måske en mere afslappet debat, når vi har forslaget til endelig behandling i det danske Folketing, og det er på en måde lidt af en skam, for det betyder, at befolkningen ikke helt får det indtryk af det, der kan gennemføres i Den Europæiske Union, som dette berettiger til. Der er her tale om et forbrugerbeskyttelsesdirektiv, som udgør et imponerende fremskridt og samtidig et fremskridt, der giver fair og ensartede konkurrencebetingelser for produktionsvirksomhederne i

hele Den Europæiske Union. Men det er lidt synd for den danske offentlighed, at debatten bliver så afslappet – havde jeg nær sagt – som det er tilfældet.

Til hr. Flemming Hansen, hr. Svend Heiselberg og fru Kirsten Madsen vil jeg gerne sige, at jeg tror nok, man skal slå en lille smule koldt vand i blodet, når man nu siger, at det er helt forfærdeligt at udvide direktivet til også at omfatte fast ejendom. Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at det, der er kendsgerningen, naturligvis er, at produktsikkerhedsbestemmelserne gælder de enkelte produkter i fast ejendom. Jeg kan nævne et teoretisk eksempel: et vindue, der på en eller anden måde er farligt for forbrugerne – man kan måske falde ud af det, hvis det er monteret på tredje, fjerde eller femte sal, eller børn kan falde ud af det – sådan et produkt kan man pålægge virksomheden at trække tilbage fra markedet.

Det vil således komme til at gælde de enkelte produkter, som man bruger i forbindelse med opførelse af fast ejendom. Og dér er det klart, at dansk byggeindustri er omfattet af de samme regler som byggeindustrien i de øvrige europæiske lande. Det vil altså sige, at vi har fair konkurrencebetingelser. Vores byggeeksport er jo i høj grad byggevareeksport plus eksport af viden om, hvordan man opfører bygninger, tegner og konstruerer dem osv., og hvordan man bruger management i forbindelse med opførelse af bygninger – og så er der selve det praktiske arbejde, som vore mange håndværkere udfører i andre lande.

Så i praksis er det nok mere et spørgsmål om, hvorvidt man vil have, at det skal være gældende i Danmark, eller man ikke vil have det. Vi synes, det er naturligt at tage fast ejendom med. Jeg kan ikke på nogen måde forestille mig, at der kan blive tale om konkurrenceforvridende aspekter i den forbindelse. Og når fast ejendom kan komme med, så siger man: Jamen er det ikke for kompliceret? Sådan har det været udtrykt af nogle af ordførerne. Dér vil jeg sige, at når flyvemaskiner og skibe kan være omfattet, så kan fast ejendom såmænd også. Jeg tror ikke, der vil være praktiske problemer forbundet med dét.

Fru Kirsten Madsen spørger også om tjenesteydelser, og det gør hr. Svend Heiselberg også. Dertil vil jeg svare: Rene tjenesteydelser er altså ikke omfattet af direktivet. En advokats